

er ikke saa fuldkommen sikker paa, at det vil gælde i al Fremtid, thi der kan jo komme en Lov, som ophæver hele Lensforholdet, og skulde man saa desuagtet beholde hele dette Apparat, ved jeg ikke, om man kan paalægge de forhenværende Lensbesiddere at betale som hidtil, og hvis man ikke kan det, saa er det muligt, hvis man ophæver det hele Apparat, at den til Pensionering opsparede Sum ikke vil være tilstrækkelig. Aldeles sikker paa, at det ikke i al Fremtid vil komme til at koste Staten noget, er jeg altsaa ikke.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds kan være ganske rolig for, at det administrative Apparat, der her stilles Forslag om at skabe, kan aldrig nogen Sinde komme til at koste den danske Stat noget, thi der skal netop opkræves ikke alene, hvad Kontrollen aarlig koster, men et lille overskydende Beløb til at lægge hen til Pensionering af de paa-gældende Embedsmænd, ikke blot naar de gaar af paa Grund af Alder eller af en anden uforskyldt Aarsag og som Følge deraf skal have Pension, men naturligvis ogsaa i det Tilfælde, at Lenskontrollen skulde ophøre at fungere. Saa maatte de paa Vartpenge, indtil de kunde indtræde i et andet Embede, men Vartpenge er jo ganske at jävnføre med Pension og maa afholdes af denne Fond, som der netop stilles Forslag om at opspare til Anvendelse i saadanne Tilfælde. Der er altsaa netop udtrykkelig draget Omsorg for, at det Tilfælde ikke kan komme til at indtræde, at dette administrative Apparat kan komme til at koste Staten noget.

Til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det er meget godt, naar det ærede Medlem siger: vi Majoratsbesiddere er virkelig villige til at betale, hvad det koster, at faa vore Majorater kontrolleret, men i saa Tilfælde maa det ærede Medlem ikke modsætte sig, at Forholdet ordnes paa en saadan Maade, at man virkelig kan se, hvad denne Kontrol koster. For naar man ikke opretter et særskilt Kontor til Udøvelse af Kontrollen, men lader den foregaa under den almindelige Statsadministration, er det ganske umuligt at sige, hvad den specielt koster. Det ærede Medlem maa huske paa, at der skal vel efter Forslaget opkræves 25 Øre pr. 1,000 Kr., men dette Beløb skal ikke opkræves hvert Aar, det skal opkræves det første Aar for deraf at afholde Etableringsomkostningerne og henlægge et ikke ringe Beløb

til den Fond, af hvilken Pensionerne eventuelt skal udredes, for at Staten aldrig skal komme i nogen Bekostning ved dette administrative Apparat. Men i de følgende Aar er det jo Meningen at gøre op, hvad Lenskontrollen virkelig koster, idet man nemlig da har et Grundlag til at gøre det op paa, og saa skal der ikke opkræves mere, end hvad Kontrollen udtrykkelig koster, plus det Beløb, som det i de første Aar vil være nødvendigt at henlægge til Pensionsfonden, indtil denne Fond har naaet en saadan Størrelse, at man kan være garanteret mod, at Statskassen faar nogen Udgift i Anledning af dette administrative Apparat. Uenigheden mellem det ærede Medlem og Lovforslaget, som jeg er Talsmand for, er saaledes ikke ret stor, thi det ærede Medlem siger: Lad os betale, hvad Kontrollen koster, og ikke mere, og jeg svarer dertil: Det skal de Herrer heller ikke. Majoratsbesidderne skal betale 25 Øre pr. 1,000 Kr. det første Aar, for at man kan være sikker paa at have et tilstrækkeligt Beløb til Etableringen af hele Kontrollen og til Henlæggelse til Pensionsfonden, men i de kommende Aar skal de betale, hvad den etablerede Kontrol koster og ikke mere. At Kontrollen skulde være et saa overdreven stort Apparat, større end nødvendigt, kan jeg ikke erkende. At der i Spidsen for Lenskontrollen kommer en Lenssekretær, der lønnes som Departementschef, kan der dog vist ikke indvendes noget imod; efter hele dette Kontors Karakter vil man dog ikke gøre nogen Indvending paa dette Punkt. Under Lenssekretæren ønsker jeg saa meget, at der skal ansættes en Kontorchef, som er en saavel med Lensadministration og praktisk Virksomhed som med Landbrug kyndig Mand, fordi det erfaringsmæssigt kan godtgøres, at man paa mange Punkter i Lenskontrollen savner en Mand, der med Kyndighed kan tage ud og undersøge, hvad der er Aarsagen til forskellige Stridigheder, og afgive et praktisk kyndigt Skøn derom. En saadan Mand kan heller ikke være overflødig. Vil man saa stryge en Fuldmægtig, ja, det er maa-ske muligt, men hvor meget var der egentlig vundet for de Herrer Majoratsbesiddere ved dette? Der er jo intet, som er ordnet og etableret saa økonomisk, at man ikke kunde gøre det en lille Smule mere økonomisk endnu, men paa den anden Side havde jeg egentlig ogsaa tænkt mig, at her, hvor der er Tale om saa store Formuer og saa store Godser, vilde man ved denne Kontrol med Majoraterne ikke se